

Dosarul nr. 2ra-790/20

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia sediul Leova (jud. S. Gurițanu)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, Ș. Starciuc, L. Caraianu)

## ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Galina Stratulat  
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Colța

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeriu Colța împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” cu privire la executarea obligațiilor contractuale și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 5 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Vasile Colța și menținută hotărârea din 12 septembrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia sediul Leova, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 27 martie 2018, Valeriu Colța a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldtelecom” cu privire la executarea obligațiilor contractuale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 19 noiembrie 2014, a depus o cerere la SA „Moldtelecom”, filiala Leova, prin care a solicitat servicii de comunicații electronice, care a fost soluționată în aceeași zi, fiind întocmit contractul de prestare a serviciilor de comunicații electronice și anexele 1 și 2, dar care nu au fost semnate.

La 27 noiembrie 2014, a fost instalat echipamentul necesar și efectuată conectarea la rețeaua de televiziune IPTV, dânsul semnând contractual nr. 5144692 privind prestarea serviciilor de comunicații electronice, anexele 1 și 2 la acest contract și actul de conectare.

A comunicat că la 28 noiembrie 2014, a achitat plata pentru 4 zile a lunii noiembrie 2014 în mărime de 10 lei și în avans 71 de lei pentru luna decembrie 2014, iar în total suma de 81 de lei.

Cu toate acestea, la începutul lunii decembrie 2014, a primit factura nr. 2014116299658, în care era indicată perioada de facturare 1 noiembrie – 30 noiembrie 2014, cu termen de achitare până la 25 decembrie 2014.

Astfel, a declarat că în perioada de facturare a fost inclusă integral luna noiembrie 2014, deși echipamentul a fost instalat abia la 27 noiembrie 2014.

A precizat că până la sfârșitul lunii decembrie 2014, a mai achitat încă 100 de lei, iar în luna ianuarie 2015, a primit o nouă factură în care, de asemenea, nu era indicat nimic despre achitățile efectuate în avans, nefiind clar din care motive în factura nr. 2015016299658 a fost inclusă suma dublă spre achitare pentru luna ianuarie 2015, cu termenul de achitare a facturii la 25 februarie 2015.

La începutul lunii februarie 2015, a fost deconectat de la rețea, deși în factura nr. 2015016299658 pentru luna ianuarie 2015 era indicat că achitarea urmează a fi efectuată până la 25 februarie 2015, pe când deconectarea a fost efectuată cu mult înainte de această dată calendaristică.

A considerat că acțiunile pârâtului contravin prevederilor pct. 2.1.3 din anexa nr. 1 la contractul de prestare a serviciilor de comunicații electronice nr. 5144692, unde este prevăzut că după semnarea contractului, abonatul va achita taxa de conectare și de abonament conform planului tarifar solicitat, iar plata de abonament pentru luna în care a fost inițiată prestarea serviciului va fi determinată după semnarea „Actului de conectare” și va fi achitată până la data de întâi a următoarei luni calendaristice.

Având în vedere data concretă de instalare a echipamentului și conectare la rețea, 27 noiembrie 2014, indicată de el la semnarea contractului și tot la acea dată a început recepționarea serviciilor de comunicații electronice, a invocat dezacordul cu indicarea în contract și anexele acestuia a datei de 19 noiembrie 2014, or aceasta este data perfectării dispoziției nr. 6910/2014 de executare a lucrărilor de instalare a echipamentului și conectare la rețea, pe când dispoziția a fost executată la 27 noiembrie 2014.

Astfel, luând în considerație că în luna noiembrie 2014, i-au fost prestate servicii numai 4 zile (27, 28, 29 și 30 noiembrie 2014), conform tarifului lunar de 73 de lei, dânsul urma să achite 9,72 lei, la care se adaugă suma de 10,57 lei pentru lucrările îndeplinite și în total spre achitare fiind suma de 20,29 lei, pe când în factura nr. 2014116299658 din 6 decembrie 2014 a fost indicată spre achitare suma de 83,21 de lei dintre care TVA constituie 13,87 lei, nefiind indicat nimic despre achitarea efectuată de el a sumei de 81 de lei până la 1 decembrie 2014.

A precizat că următoarea achitare în mărime de 100 de lei (72,30 de lei) a fost efectuată la 20 decembrie 2014, iar în factura pentru această lună a fost indicat că urmează să achite 85,79 de lei.

A subliniat că suma de 100 de lei a fost achitată de el în avans pentru luna ianuarie 2015, cu toate acestea la începutul lunii februarie 2015, a fost deconectat pentru datorii neachitate.

Totodată, deși a fost deconectat de la rețea la începutul lunii februarie 2015, facturile de plată pentru serviciile prestate au continuat să vină și pentru lunile februarie-aprilie 2015.

Dorind soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la 24 septembrie 2015, a înaintat pe numele directorului SA „Moldtelecom” o reclamație în care a descris

toate circumstanțele executării contractului de prestare a serviciilor de comunicații electronice, semnat la 27 noiembrie 2014, la care însă nu a primit răspuns.

Considerând deconectarea din 1 februarie 2015 incorectă, neîntemeiată și drept încălcare a drepturilor lui de consumator, la 25 februarie 2015, a înaintat o plângere la procurorul raionului Leova, care la rândul său a expediat-o pentru verificarea faptelor Inspectoratului de Poliție Leova, dar nici de la procuror și nici de la poliție nu a primit răspuns.

În schimb, în perioada mai-octombrie 2015 și la 14 iunie 2017, a primit de la pârât notificări privind obligațiunea de a achita datoriile pentru serviciile de telefonie și internet prestate de SA „Moldtelecom”.

La început, a fost indicată datoria în sumă de 575,30 de lei, iar în ultima notificare din 14 iunie 2017, datoria solicitată constituia deja suma de 2 866,96 de lei.

A menționat, că deoarece litigiul apărut nu a fost soluționat timp îndelungat, la 30 iunie 2017, a predat reprezentantului pârâtului echipamentul terminal ce a fost montat, ceea ce se confirmă prin actul din 30 iunie 2017.

A considerat ilegale acțiunile pârâtului cu încălcarea clauzelor contractului nr. 5144692 și a legislației în vigoare, dânsul respectând fără devieri condițiile contractuale, nu a admis datorii, dar SA „Moldtelecom” eronat i-a înaintat notificări privind admiterea datoriilor și neîntemeiat a încetat prestarea serviciilor prevăzute în contract.

La fel, prin acțiunile sale, pârâtul i-a cauzat prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 77 700 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 970 alin. (1), (2), 971 alin. (1), (2) Cod civil, art. 39 alin. (3), (10), (14), 94 alin. (1), 166, 167 CPC.

A solicitat obligarea pârâtului să execute clauzele contractului de prestare a serviciilor de comunicații electronice nr. 5144692 din 27 noiembrie 2014, prin reconectarea domiciliului său la rețea, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui a sumei de 7 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 270 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 12 septembrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia sediul Leova, a fost respinsă acțiunea integral ca neîntemeiată.

Prin decizia din 5 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de Valeriu Colța și menținută hotărârea primei instanțe.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că, deoarece Valeriu Colța nu a achitat abonamentul lunar în avans, furnizorul SA „Moldtelecom”, la momentul deconectării abonatului Valeriu Colța de la serviciile de comunicații electronice și rezilierii contractului, a respectat clauzele contractului nr. 5144692 din 19 noiembrie 2014.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au menționat că prin acordul părților exprimat în contractul nr. 5144692 din 19 noiembrie 2014, furnizorul SA „Moldtelecom” și abonatul Valeriu Colța au convenit ca plata lunară a abonamentului să fie efectuată în avans, furnizorul rezervându-și dreptul de a deconecta abonatul de la serviciile de comunicații electronice în cazul în care soldul

acestui a atinge pragul de deconectare sau la data de întâi a lunii calendaristice este mai mic decât un abonament, totodată având posibilitatea de a rezilia contractul din motiv că abonatul nu a achitat serviciile în termeni specificați.

La 4 martie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Valeriu Colța a declarat recurs împotriva deciziei din 5 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o eronată, probele prezentate spre examinare fiind apreciate incorect, pertinent și neobiectiv, iar o parte din probele prezentate de el au fost ignorate fără a fi examinate.

A remarcat că condițiile contractuale prevăzute la pct. 4.6 din contract și 2.1.10 din anexa nr. 1 la contract, au fost ignorate de către furnizorul SA „Moldtelecom” la 1 februarie 2015 și nu au fost luate în vedere și apreciate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare.

Abaterile de la condițiile contractuale și anume, ignorarea cerințelor pct. 2.1.3 din anexa nr. 1 la contract sunt esențiale, dar ignorate de către furnizor, iar instanțele de judecată ierarhic inferioare nu le-au apreciat.

A relevat că, în pofida faptului că plățile pentru serviciile prestate în patru zile a lunii noiembrie 2014 și decembrie 2014 achitate la 28 noiembrie 2014 în mărime de 81 de lei și pentru luna ianuarie 2015 achitate la 20 decembrie 2014 în mărime de 100 de lei, au fost efectuate în timp și integral, astfel, la 1 februarie 2015, furnizorul neîntemeiat a întrerupt prestarea serviciilor de telecomunicații electronice, chiar dacă în contul de plată prezentat abonatului, factura nr. 2015016299658 cu data de facturare 5 februarie 2015 cu perioada de facturare 1 ianuarie – 31 ianuarie 2015, deja achitate în avans la 20 decembrie 2014, termenul de achitare 25 februarie 2015 neexpirând.

A considerat că datoria în sumă de 145,30 de lei, indicată în factură, nu are suport juridic, iar nici prima instanță, nici instanța de apel nu au examinat această condiție contractuală.

La începutul lunii februarie 2015, abonatul nu avea datorii pentru serviciile prestate de furnizor în luna ianuarie 2015 și, în acest caz, furnizorul nu a avut niciun drept legal să sisteze prestarea serviciilor la începutul lunii februarie.

A exprimat dezacordul cu interpretarea de către prima instanță a prevederilor art. 971 Cod civil, considerând-o nejustificată.

A obiectat că prima instanță și instanța de apel nu au examinat probele principale și anume, conturile de plăcă, facturile la care face trimitere pct. 2.1.10 din anexa nr. 1, or anume conturile de plată prezentate abonatului, facturile, reglementează condițiile contractuale, evidența serviciilor prestate, modul și timpul achitării serviciilor prestate.

La 4 mai 2020, în adresa intimă SA „Moldtelecom” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Valeriu Colța, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele

dosarului (f. d. 160), fiind recepționată de către intimată la 8 mai 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 161).

La 27 mai 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, SA „Moldtelecom” a depus referință la recursul declarat de Valeriu Colța, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 26 decembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 140), fiind recepționată de către recurent la 5 ianuarie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 142).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 4 martie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Valeriu Colța, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Colța, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Valeriu Colța urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valeriu Colța.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu